Mandsburis kuni 2 naela 65 kop., 2 kuni 7 naela 1 rubla 25 kop., 7 kuni 12 naela 1 rubl. 85 kop., üle 12 naela on iga naela eest 20 kop. juure maksta, kwitungi eest ei saa maksu wõetud. Kui pakk posti peal kaduma läheb, maksab postiwalitsus saatjale kwitungi ettenäitamise peale paki hinna wälja, aga ainult siis, kui hind saatmise juures üles on antud; lihtpakkide eest, mille hind mitte üles antud pole, ei wastuta postiwalitsus mitte. Hinnapaki juures peab peatkiri „Цѣнное" (hinnaline) seisma ja hind terwetes rublades tähtedega üles tähendatud olema. Pakkide, mille hind üle 5000 rubla kannab, ei wõeta posti peal mitte wastu.

Rahakirjade eest, mille juures „Денежное на ..... руб." adressi peale tuleb kirjutada, maksetakse: a) kaaluraha: 7 kop, loodi pealt omamaal ja 10 kop. loodi pealt wäljamaale, b) kinnitamise raha: kuni 600 rublani ½ kop. rubla pealt; 600—1600 rublani ¼ kop. rubla pealt ja weel 1 rbl. 50 kop. lisamaksu; üle 1600 rbl. ¼ kop. rubla pealt ja weel 3 rbl. 50 kop. lisamaksu. Peale selle on weel 7 kop. omamaa- ja 10 kop. wäljamaa kirja kinnitamise eest maksta.

Waikraha wõib kirja sees saata kuni 9¾ kop., hõberaha kuni 4 hõberubla ja 95 kop., ja kuldraha kunni 30 rubla; raha peab aga nõnda paberi sõse pandud olema, et ta liikuda ei anna. Kadumaminemise korral maksab kroonu kwitungi ettenäitamise peale täie summa wälja.

Postisaadetused sissemakmise teel on Inglatuud Saksa-, Austria-, Helweetsia-, Prantsuse- ja Belgia-maale järgmistes summades: 216 marki Saksamaale, 254 krooni Austriasse ja 266 franki Prantsuse maale ja Helweetsiasse.

Kättesaatmise kuiud on iga 10 rubla pealt 10 kopikat saadetawast summast.

Saadetawad summad Saksamaale peawad üles antama markides ja peuningites, Austriasse kroonides ja hellerides, Prantsusemaale ja Helweetsiasse frankides ja santimides.

Telegrammid. Telegrahwi sõnumite maks on kahesugune: a) põhjustaks, b) maks iga sõna eest. Põhjustaks terwel Wenemaal on 15 kop. Maks iga üksiku sõna eest on 1) linnades 1 kop. 2) igasse Europa-Wenemaa kohta, Soomemaale ja Kaukasiasse 5 kop. 3) Asia-Wenemaale 10 kop.

Stempelmargid. 80-ne kopikaline stempelmark tuleb panna: wolikirjade, sündimise-, ristimise-, laulatuse- ja surnutähtede peale, siis ka palwe- ja kaebtuskirjade peale igasse kohtusse. Wastuse tarwis tuleb weel teine mark à 80 kop. palwekirjale juurde panna.

Kwitungide peale, mis üle 5 rbl. lähewad, on 5 kopikaline stempelmark panna, millest kwiteerija oma nime läbi kirjutab

Luther ja kurat.

Kui Martin Luther Wormsis riigipäewal paapstide ja kontsilide wägiwalla wastu oli seisnud ja kindlaks jäänud, katsus saatan üht salateelest, et wõitlejale ligineda. Ta ei tulnud mitte kiideldes ja upsakalt, suure kisa ja käraga. Tema ¡hiilus tasa hiljukest usuparandaja sügawama hingetaguse sisse, kes üksikult istudes ja tööd tehes oma tundi ootas, millal ta awalikult wõis ette astuda.

Junker Jörg (nõnda nimetati Lutherust Wathuris) istus tammitse laua juures ja tõlkis Matteuse ewangeliumist 18. peatüki sõnu: „Häda inimesele, kelle läbi pahandus tuleb!"

Äkitselt jättis ta töö seisma, pani rusikaga wasta lauda lüües, sule laua peale, ajas oma nurgelise pea püsti ja wahtis sõna, mis tema ees paberi peal seisis. Üks heal sõsistas temale kõrwa sisse. Mis see on? Ja jälle tõlas heal temale kõrwas: „See oled sina"...

Luther lükkas tugewaste tooli tagasi ja waatas ümber. Aga tuba oma asjadega oli üsna waikne ja ehawalge walgustas tema seinu; wäljastpoolt see heal ei tulnud; heal tuli seestpoolt. Oli kuulda koledat naermist; sinised tulekesed tantsisiwad tema silmade ees. Oli see ehk kohamine mõtteid täis peaajus? — Ehk muutusiwad piiblitõlkija mõtted healteks ja leekideks?

Heali oli küllalt! Tuba näis neid täis olewat! Selle suure sumina hulgast tuli üks heal üsna ligidale, kolmas kord juba: „See oled sina!"

„Mina see ei ole, saatanas!" kisendas Luther walju healega. „Kuidas julged sina mulle seda ütelda, et mina wäiku-usklatele pahandust teen ja neid ekitan?!"

„Sina riisud nende käest auustamise ära" — —

„Paapsti auustamise, jah, ja kingin neile kirjaauustamise" —

„Kirja ei oska nad lugeda!"

„Ma tõlgin neile seda, praegu, siin!"

„Sellest ei saa nad aru!"

„Seda seletan ma neile omas jutuseraamatus ära!"

„See paneb neile uue täheusu selga!"

„Oho, kuradikene, kui ma aga sellega nende südametunnistust teritan? Kui ma nende südametunnistuse koguni kohtumõistjaks teen kirja üle?!"

„Waat', mis tark kohtumõistja! Ma haaran teda, aga ei saa kätte — on ju so kohtumõistja selge luule, päris õht!"

„Ei, peeltsebub, seda kohtumõistjat sa kätte ei saa, ta on ju sinu isand ja weriwaenlane! — Hirwita aga peale — sellest sa iganes jagu ei saa!"

„Oh seda liig julget meest! kas siis inimesesool enne sind südametunnistust ei olnudgi? Suudad sina, ülemeeleline munk, tuhat aastat mälestusest maha kustutada ja nimetad selle aja inimesesugu rumalaks?"